אש קודש — בחוקתי

ופניתי אליכם והרביתי אתכם וכו' ואולך אתכם קוממיות. הנה בשבת העבר דקדקנו על שמתחילה אומרת כנס"י אני לדודי ודודי לי שכבר הוא לי, ואח"כ אני לדודי ועלי תשוקתו שנראה כאילו רק תשוקתו יתׄ עלינו, וחוץ ממה שאמרנו אז אפ"ל באופן אחר, כי יש עוד לדקדק למה כתיב ועל"י תשוקתו שהיׄ צ"ל ואל"י וכו', כמ"ש ואלי"ך תשוקתו.

אבל מתחילה כשאני לדודי ודודי לי, שע"י התשוקה שלנו שאני לדודי הוא יתׄ מתקרב אלינו, לכן רק כפי ערך היכולת שלנו למשוך התקרבות אלקותו יתׄ, כערך זה נמשך לנו, אבל כשנותן איש הישראלי את עצמו פעם ושתים אליו יתׄ, אז גם תשוקתו יתׄ מתעוררת אלינו, ואז נעשה ועלי תשוקתו, התשוקה שלו, המשכה שלא ע"י התשוקה שלנו בלבד, וזה שכתוב עלי, ולא אלי בלבד כמים הפנים אל פנים לפי יכולתי, רק עלי היותר גדולה ממני, ולא תשוקתו בלבד יותר גדולה ממני, רק גם אני מתגדל יותר מעצמותי, כיון שאותי הוא יתׄ משתוקק בתשוקה הגדולה ממני, ונתגדל אני למעלה מהעצם שלי.

ואפשר זהו הענין שאמר ר"ע (ברכות דף ס"א) כל ימי הייתי מצטער עפ"ז וכו', ולמה היה לו עוד להצטער ע"ז ואם כדי לעשות רצון דׄ הלא היׄ מקיים רצון דׄ בתורה תפילה מצוות וכו' ואפילו אם זאת מצווה היותר גדולה מ"מ כשלא אנה דׄ אותה לידו, רק מצוות ועבודות אחרות אנה לו למה הצטער, ולהנ"ל אפשר כיון שר"ע אמר בסוף משניות יומא, אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרים ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים, שמתחילה הישראל מטהר א"ע ואז דׄ מטהר אותו, ופעל כ"כ שדׄ יקדשו ויטהרו בבחיׄ ועלי תשוקתו, ונתגדל ר"ע כ"כ יותר מעצמו עד שהיׄ משתוקק לעבודה הגדולה ממנו למס"נ עד שהיׄ מצטער על שלא באה לידו, ועוד נרמז לנו בזה כל ימי וכו', כי רגעים וגם שעות טובות יש לכל איש ישראל, אבל ר"ע רמז, כל ימי וכו' עבודתו הטובה גם התשוקה למס"נ לא רק ברגעים ושעות היתה, אך כל ימי וכו',

ואת האני לדודי צריך האיש ליתן בכל דבר, ראשית כל שיקיים התורה ומצוות, במחדו"מ, וגם שידע שזהו עיקרו ותכליתו שיקיים התורה ומצוות ויהיׄ ישראל, וע"ז בראו דׄ לא מיבעיׄ מי שיכולה להיות תורתו .אומנתו, אלא גם מי שמוכרח לעסוק במסחר ובמלאכה רוב שעות היום, ורק איזה שעות עוסק בתורה ובתפילה, ג"כ יכולה עבודת דׄ בתורה ותפלה להיות תכליתו, ואליׄ יתן את כל עצמותו, כי הלא האיש מבלה רק כשעה בכל המעל"ע באכילותיו ומ"מ היא עקרית לו אף שבמלאכתו ומסחרו מבלה הוא רוב שעות היום, בכל עצמנו צריכים ליתן אותנו אליו יתׄ, ובפרט כשח"ו עת צרה, צריכים לדעת שצריכים אנו לישועתנו של עצמנו לא בתור אנשים לבך רק בתור יהודים, והכל בו יתׄ תלוי ובלתו יתׄ אין להושיע, וכשהאיש ישראלי נותן א"ע אליו יתׄ, אז פועל ועלי תשוקתו, ועלי למעלה ממני שגם אנו מתגדלים ומתעלים ברוחניות וגופניות, לכן

הפסוק אומר מתחילה ופניתי אליכם, אליכם בחי' פניתי כמים הפנים אל פנים כפי עצמכם ואח"כ מסיים ואולך אתכם קוממיות שגם אתם תתגדלו כנ"ל, בחי' "עלי".